

Erwin de Vries kiest voor echtheid

Zijn band Deheleboel leek landelijk door te breken, toen het noodlot plotseling toesloeg. Zanger Erwin de Vries werd ziek en moest een jaar lang vanaf de zijlijn toekijken. Veel teksten op zijn Groningstalige solodebuut 'WIE!' gaan over deze moeilijke periode. De plaat wordt zondagmiddag gepresenteerd in Veendam.

Door Martin Groenewold,
redacteur kunst

Erwin de Vries: 'Gronings past bij mij.'

Foto: Ida F. Mulder

Het was voor de buitenwereld geen logische stap. Terwijl de groep na jarenlang regionaal ploeteren eindelijk ook landelijk op de radio te horen was, trokken de bandleiders de stekker uit Deheleboel. "Op het moment dat je succes krijgt, word je pas echt getoetst", zegt de in Meeden woonachtige zanger Erwin de Vries (1971). "Je beseft plotseling hoe je ervoor staat en welke kwaliteit je in huis hebt. Ik ontdekte dat Deheleboel toch niet was wat ik zocht. We bleven te veel op één niveau hangen."

Omdat er toch al veel bezettingswisselingen waren geweest, was het niet zo'n zware beslissing om met Deheleboel te stoppen. Bovendien had Caspar Falke, eigenaar van het platenlabel Silvox waarop de Oost-Groningers hun cd's uitbrachten,

De Vries al eens voorgesteld een soloalbum te maken. "Toen de band wegviel, was het dus duidelijk dat ik me volledig daarop zou richten."

Omdat De Vries weer bij nul moest beginnen, klopte hij automatisch aan bij Gerard Smid, de voormalige toetsenist/pianist van Deheleboel. "We hebben samen wat kleine optredens gedaan en een paar demo's opgenomen. Aan nieuwe liedjes had ik geen gebrek; het schrijven gaat eigenlijk altijd door. Juist om te selecteren heb ik andere mensen nodig."

Via platenbaas Falke vond De Vries de muzikanten van zijn nieuwe begeleidingsband. Het zijn veelgevraagde sessiemuzikanten uit de stad Groningen en omgeving. "Toen we voor het eerst de oefenruimte in Harkstede binnenstapten, kende ik die jongens amper. Maar ze

zijn allemaal geschoold en hebben een duidelijke mening over hoe mijn muziek zou moeten klinken. Bovendien klikte het meteen op het persoonlijke vlak."

De ideeën voor liedjes die de zanger aandroeg, werden in de oefenruimte en in de studio flink onder handen genomen. "Mijn rol binnen Deheleboel was veel bepalender", zegt de zanger. "De liedjes werden gespeeld zoals ik ze had bedacht. In dit geval heb ik de muzikanten binnen de kaders van de nummers hun gang laten gaan."

Muzikaal is *WIE!* dus een 'bandplaat' geworden. Maar vooral uit de teksten blijkt dat De Vries een persoonlijk verhaal te vertellen had. "Ik heb ontzettend veel liedjes geschreven toen ik revalideerde van een zenuwontsteking, die gepaard ging met verlamningsverschijnselen en

volgde op een periode van extreme vermoeidheid. Als je in het ziekenhuis ligt, heb je relatief weinig contact met de buitenwereld. Mijn dochter, die toen drie maanden oud was, zag ik bijvoorbeeld niet veel. Dat zijn dingen die ik van me af schrijf."

WIE! is dus geen lichte, maar ook zeker geen deprimerende plaat geworden, vindt de zanger. "Er staan ook genoeg muzikale verhaaltjes op; lichtere liedjes met een nasmaak. Maar niet alle teksten zijn hapklare brokken. De mensen mogen best 'ns puzzelen op een tekst."

Dat zijn solodebuut Groningstalig zou zijn, heeft voor De Vries altijd vastgestaan. "Ik vind het gewoon een mooie taal. De klankkleur en de directheid spreken me enorm aan. Maar het belangrijkste is natuurlijk dat ik me in het Gronings het beste

kan uitdrukken; de taal past bij mij."

Dat hij daardoor wellicht een deel van zijn potentiële publiek uitsluit, neemt hij op de koop toe. "Ik denk dat ik het juist in het Gronings moet doen, om me te onderscheiden van die enorme groep zangers die het Engels of het Nederlands probeert. Ik kies voor echtheid, hoewel je daarover natuurlijk altijd kunt discussiëren. Want op het moment dat je een cd maakt, ben je al commercieel bezig."

■ CD-PRESENTATIE

De cd 'WIE!' van Erwin de Vries wordt zondag 14 september om 16.00 uur gepresenteerd in Hotel Parkzicht, Veendam.

Dubbe 12-9-03